

ærede Medlem. En anden æret Taler (Wille) fremhævede det svenske saakalte hagstrømske Gevær, og han sagde, at vi ikke behøvede disse Kobberhylstre, da vi see, at man med det hagstrømske Gevær bruger Patroner af Papiir. Men hvis det ærede Medlem havde været fuldkommen rigtigt underrettet, saa vilde han vide, at den svenske Regjering, efterat have bestilt, jeg huffer ikke hvormange af denne Model, har nedsat en ny combineret Commission af Svenske og Norske, netop for at tage paany Geværsgagen under Overbetjelse og ogsaa det Spørgsmaal, som ligger for næsten overalt, om man ikke skal tage Patroner med Kobberhylstre. Det Samme er Tilfældet i Frankrig. Her har været Tale om, at man der har antaget Geværer „Chassepot“, hvortil man ligeledes bruger Papiirpatroner; men heller ikke der har man paa nogen Maade bestemt sig til at vedblive at bruge Papiirpatroner. Vi have jo iøvrigt seet, at Posten igaar eller iforgaars har bragt Efterretning om, at de Franskes Kæiser har befaleet nye fuldstændige Forsøg anstillede i Anledning af en ny Model af en Lieutenant Bonnier. — Nei, i Geværsgagen staae vi, jeg vil ikke sige fremfor alle Lande, men dog saaledes, at der ikke findes nogen anden Stat, der kan siges at være længer fremme end vi. — Jeg nævnte disse Patroner med Kobberhylstre og finder mig derved foranlediget til at gjøre endnu et Par Bemærkninger med Hensyn til Beføstligheden af disse Patroner, idet det er omtalt, at de ville være meget dyrere end Patroner af Papiir. Jeg skal kort gjøre opmærksom paa, hvorledes det hermed hænger sammen — ogsaa den ærede Minister berørte det, men lidt hurtigt, og jeg skal derfor tillade mig et Par supplerende Bemærkninger. De Herre ville erindre og flere af Dem have jo selv været i en saadan Stilling, at De kunne vide det af Erfaring, at naar en Soldat er paa Forpost i Krigen, saa har han for det Første et ladt Gevær og dernæst et Buntt løse Patroner i sin Taske; men man kan jo være paa Forpost i et halvt Aar uden at komme til at slyde sit Gevær af mod Fjenden; men desuagtet maae Geværerne slydes af engang imellem, og derved gaae mange Patroner tabte; desuden ødelægges en

stor Deel ved at ligge løse i Tassen; mange ødelægges af Fugtighed, og dernæst tabes en Deel, som den ærede Minister omtalte igaar, ved de store Transporter. Men hvorledes forholder det sig med Kobberpatroner? De ere uimodtagelige for Fugtighed, og de kunne tages ud og lægges ind saamange Gange det skal være i Dagladevaabenet. Fremdeles, naar man i Fredstid anvender dem paa en Skydebane, saa opsamler man Patronhylsterne; disse ødelægges ikke let, det er sjældent, at der kommer en Rist i dem, og i Almindelighed vil man kunne benytte de samme Hylstre til nye Patroner. Det vil derfor vistnok vise sig, at Udgiften i Længden ikke bliver større end tidligere.

Der blev igaar omtalt, at det ikke var ganske correct at sige, at det nye Dagladevaaben var et væsentligt defensivt Vaaben; vi havde tværtimod seet i den preussisk-østerrigiske Krig, at det havde en offensiv Karakter. Men for det Første kan man slet ikke slutte Noget i saa Henseende fra den preussisk-østerrigiske Krig, da som bekjendt Østerrig ikke havde samme Vaaben som Preussen; men dernæst er det vist, at skjøndt Preussen ganske sikkert gik offensivt frem, saa gik det dog saa at sige derigennem til Defensiven. De indtog en bestemt defensiv Stilling, lode Østerrigerne sønderrives ved at ville tage Stillingen, og, naar Preusserne havde ødelagt dem tilstrækkeligt, gjorde de en rask offensiv Bevægelse og indtog en ny defensiv Stilling. Det forekommer mig at være saa aabenbar en Sag, at jeg ikke kan begribe, at det kan give Anledning til Discussion, at netop dette Vaaben har sit største Fortrin i Defensiven. — Det blev igaar af det ærede Medlem for Røbenhavns 5te Valgkreds (Wille) antydet, at jeg ligesom skulde have lagt Skjul paa, at den Dampmaskine i Generalstabens Locale, som jeg omtalte, betjente et Varmeapparat. Jeg skal derfor tillade mig at oplæse af Tidenden, at jeg har sagt: „den Dampmaskine, der staffer Varme til Generalstabens Værelser“. Jeg er fuldkommen vis paa, at det ærede Medlem har overhørt dette, men da hans Antydning er hørt her i Salen, har jeg tilladt mig at berigtige den.